

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΤΟ ΕΝΕΡΓΟΝ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΝ ΠΟΥ ΚΑΠΝΙΖΕΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΣ

Μία ένδιαφέρουσα σκιαγράφησις της οίκονομικής θέσεως των χωρῶν πού άπαρτίζουν τὴν περιοχὴν αὐτήν.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ - ΣΥΡΙΑ - ΙΡΑΚ - ΙΟΡΔΑΝΙΑ - ΛΙΒΑΝΟΣ - ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ

"Ενας ἀκήρυκτος πόλεμος συμφερόντων μὲ ἀντικείμενον τὸν Μαῦρον Χρυσόν"

Εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν ἔξακολουθεῖ ἀκόμη ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς ἐπεμβάσεως ἀνωμαλία καὶ αἱ στῆλαι τῶν ἐφημερίδων κατακλύζονται πάντοτε ἀπὸ εἰδῆσεις, σχόλια καὶ πληροφορίας διὰ τὴν περιοχὴν αὐτήν, ποὺ ἔγνωρισεν ἄλλοτε τὸν ἐλληνικὴν δόξαν.

Ἄλλα δὲ εἶναι σῆμερον ἡ ἀραβικὴ Μέση Ἀνατολή;

«Ἡ ἀραβικὴ Μέση Ἀνατολή, ἔγραφε πρό τινος ξένος δημοσιογράφος, εἶναι ἔνας κόσμος ἀνέμων, ἄμμου καὶ ἀστρων περιβρεχόμενος ἀπὸ τὴν Μεσόγειον καὶ τὴν ἀραβικὴν θάλασσαν. Ἐχει ἔκτασιν 1.616.530 τετραγωνικῶν μιλίων, ἀποτελουμένην, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἀπὸ ἑρήμους, διακοπτομένης ἀπὸ σπανίας γονίμους πεδιάδας, ἀπὸ δάσεις, πού δέρνουν αἱ ἀμμοθύελλαι καὶ ἀπὸ ἀποκρήμους ὁροσειρᾶς». Καὶ ἡ παραλία τῆς εἶναι ἀπόκρημνος καὶ γυμνή, ἔξαιρέσει τῆς μεσογειακῆς παραλιακῆς ζώνης, εἰς τὴν ὅποιαν συναντῶνται πορτοκαλεῶντας καὶ φοινικῶνες.

Ἀποτελεῖ δὲ ἡ ὅλη ἔκτασις ἔνα εἶδος ὀκταγώνου, ἐντὸς τῶν δύο ποτίου εὐρίσκονται τὰ κυριώτερα ἀραβικὰ κράτη. Ἡ Ἕνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία (Αἴγυπτος καὶ Συρία), τὸ Ἰράκ καὶ ἡ Ιορδανία – κράτη τὰ ὅποια ἀπετέλουν μέχρι τῆς χθές, κατὰ μίμησην τῆς Ἕνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας, τὴν Ἀραβικὴν Ἔνωσιν – η Σαουδικὴ Ἀραβία καὶ δὲ Λίβανος, τὸ περισσότερον εὐρωπαϊζὸν ἐκ τῶν ἀραβικῶν κρατῶν.

Τὰ καλοκαρία τοῦ Μέσου Ἀνατολήν εἶναι ὑπέρθερμα καὶ ἔντονα. Οἱ χειμῶνες ψυχροί καὶ ἔντονοι. "Οταν πνέῃ ἀνέμος, πνέει, κατὰ τὸ λεγόμενον, ἄμμον. Κατὰ μῆκος ὅμως τῆς μεσογειακῆς ἀκτῆς τὸ κλίμα εἶναι ἡπιτερον. Ἡ τοπογραφία ποικίλλει εἰς μέγιστον βαθμόν. Τὸ περισσότερον πυκνοκατωκημένον τμῆμα τῆς Αἰγύπτου εἶναι ἡ ἐπιμήκης δασὶς κατὰ μῆκος τοῦ Νείλου ποταμοῦ.

Ἡ ἀραβικὴ χερσόνησος, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ὅποιας ἀνήκει εἰς τὴν Σαουδικὴν Ἀραβίαν, εἶναι ἔνα ύψηλὸν γυμνὸν ὁροπέδιον, ἄμμωδες καὶ πετρώδες.

Ἡ Συρία εἶναι μία αὐχμηρὸν ἔκτασις. Ἡ πρωτεύουσά της ὅμως, ἡ Δαμασκός, κείται εἰς τὸ κέντρον γονίμου δάσεως.

Ὁ Λίβανος εί-

ναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁρεινὴ χώρα, μὲ γονίμους πεδιάδας.

Τὸ Ἰράκ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους φλεγομένας πεδιάδας, ἐντὸς τῶν ὅποιων οἱ ποταμοὶ Τίγρης καὶ Εὐφράτης χαράσσουν πράσινα μονοπάτια εἰς τὴν ἄχρουν ἔκτασιν πού διαρρέουν.

Ἡ Ἱορδανία εἶναι χώρα ἀνεμοδαρμένη καὶ ἀμμοδαρμένη.

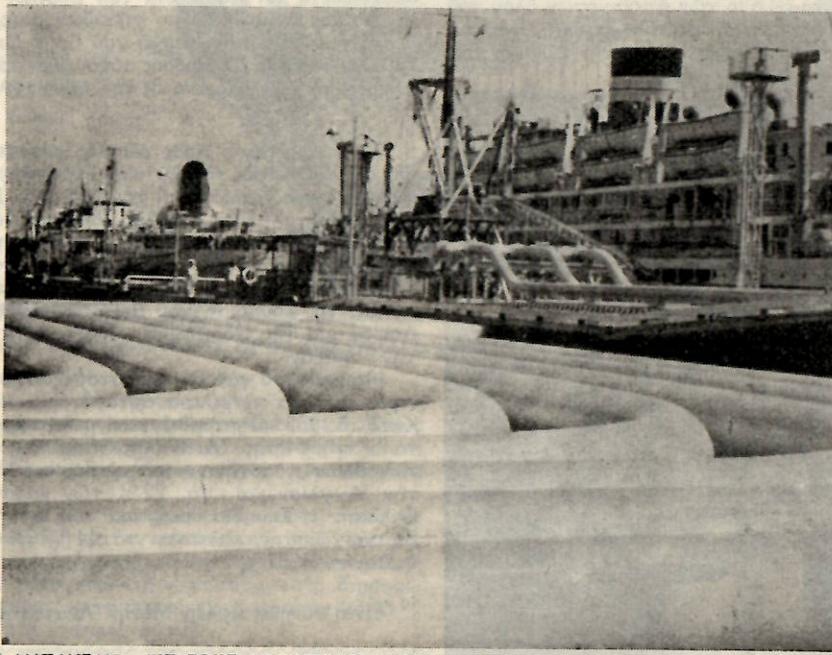
Στρατηγικῶς ἡ Μέση Ἀνατολή κείται εἰς τὸ μέσον τῶν χερσαίων, θαλασσίων καὶ ἐναερίων ὁδῶν, πού συνδέουν τὴν Αφρικήν, τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην.

Ο Πρόεδρος Αἰζενχάουερ ἔχαρακτήρισε διὰ τῆς ἔξης φράσεως τὴν στρατηγικὴν σημασίαν τῆς περιοχῆς: «Δέν ύπάρχει περιοχὴ εἰς δλον τὸν κόσμον μὲ μεγαλυτέραν στρατηγικὴν σημασίαν».

Εἰς τὴν αὐχμηρὰν αὐτὴν περιοχὴν ζοῦν 46.800.000 ἀνθρώποι. Κατὰ τοὺς Ἀραβίας δλον αὐτὸς ὁ ἀνθρώπινος δύκος εἶναι ὁ μοιογενής, ἀνήκων εἰς μίαν ἑνότητα καὶ εἰς μίαν φυλήν.

Ἐχει κοινὴν γλώσσαν τὴν ἀραβικήν, κοινὴν θρησκείαν, τὴν μουσουλμανικήν. — Εξ αὐτοῦ 5 ο /ο μόνον δὲν εἶναι μουσουλμᾶνοι. — Απὸ δλα τὰ κράτη ἔνα καὶ μόνον, δὲ Λίβανος, ἔχει μικράν χριστιανικὴν πλειοψηφίαν. Τὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ, τὸ μόνον μή ἀραβικόν, εἶναι μία νησίς εἰς τὴν ἀραβικὴν θάλασσαν. ᘾχει ἔκτασιν 8.000 τετραγωνικῶν μιλίων καὶ πληθυσμὸν περὶ τὰ 2.000.000 κατοίκων. Τέλος 500.000 ἀράβων ἐκ Παλαιστίνης ζοῦν εἰς καταυλισμούς εἰς τὴν Ἱορδανίαν καὶ ἄλλαι μερικαὶ χιλιάδες εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν λωρίδα τῆς Γάζας καὶ εἰς ἄλλα ἀραβικὰ κράτη.

Τὰ τέσσαρα περίου πέμπτα τῶν ἀράβων εἶναι πάμπτωχοι χωρικοί. Εἶναι συσσωρευμένοι εἰς μικρὰ τμῆματα γῆς, κατὰ μῆκος τοῦ Νείλου, τοῦ Εὐφράτου, τοῦ Τίγρητος καὶ τοῦ Ἱορδάνου. Καλλιεργοῦν τὰς περικλείστους ἀπὸ τὴν ἄμμον γονίμους δάσεις. Χρησιμοποιοῦν πανάρχαια δροτρα καὶ πηγάδια. Ἡ παραγωγὴ των εἶναι πολὺ χαμηλή, μόδις φθάνουσα τὸ ἔνα τέταρτον τῆς παραγωγῆς τοῦ εὐρωπαϊκού ποτίου ὀγρότου. Πολλοὶ δραβεῖς εἶναι νομάδες, ζοῦν κατὰ πατριὰς καὶ πλανῶνται πρὸς κάθε κατεύθυνσιν, εἰς ἀναζήτησιν, πάντοτε βοσκοτόπων διὰ τὰ

ΑΜΠΑΝΤΑΝ: ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΕΛΩΡΙΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΑΓΩΓΟΥΣ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΤΟ ΑΚΑΦΑΡΤΟΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ ΔΙΑ ΝΑ ΦΟΡΤΩΦΕΙ ΤΑ ΤΑΝΚΕΡΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΕΡΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΤΟ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ MINA-AL-AHMADI ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΥΒΕΙΤ

ρώπην τὰ τρία τέταρτα τῶν πετρελαίων πού ἔχει ἀνάγκη.

Πρέπει πάντως νὰ σημειωθῇ, ὅτι δὲλτα τὰ ἀραβικὰ κράτη δὲν ἔχουν πετρέλαιον. Μόνον ἡ Σαουδικὴ Ἀραβία, τὸ Ἰράκ καὶ τὰ σεϊχᾶτα τῆς ἀραβικῆς χερσονήσου ἔχουν πλούσια πετρελαιοφόρα κοιτάσματα. Τὰ δὲλτα ἀραβικὰ κράτη ἐμμέσως ὡφελοῦνται ἀπὸ τὰ πετρέλαια, διὰ τῶν ἀγωγῶν ποὺ διέρχονται διὰ τῶν ἑδαφῶν των.

Οἱ ἀραβεῖς γαίοκτήμονες καὶ οἱ κεφαλαιούχοι, εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, ἔξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζουν ἔνα πρωτόγονον καπιταλισμόν, ἐλέγχοντες τὴν διάθεσιν τοῦ χρήματος, ζητοῦντες καὶ λαμβάνοντες ὑπερόγκους τόκους καὶ διατηροῦντες τὸν ἀραβικὸν γεωργὸν αἰωνίως χρεωμένον. Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ὅτι πλειστοὶ ἀραβεῖς ζοῦν εἰς τὴν αὐτὴν ἔξαθλίωσιν ποὺ ἔχουσαν καὶ οἱ πρόγονοι των, προτοῦ ἀνακαλυψθοῦν τὰ πετρέλαια. Ἀν ἔξαιρέστη κανεὶς τὸ Ἰράκ καὶ τὸ σεϊχᾶτον τοῦ Κουβεΐτ, δηνοῦν μέρος τῶν ἑσδόνων ἀπὸ τὰ πετρέλαια διατίθεται διὰ τὴν ἑκτέλεσιν δημοσίων ἔργων, διὰ τὴν κατασκευὴν δρόμων καὶ διὰ τὴν Παιδείαν, εἰς τὰ δὲλτα κράτη τὰ τεράστια αὐτὰ ἑσδόνα γεμίζουν ἀπλῶς τὰ ταμεῖα τῶν ἡγεμόνων των. Ὁταν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν ὅτι μόνον τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας οἱ ἡγεμόνες εἰσέπραξαν ἀνω τοῦ ἐνὸς δισεκατομμυρίου δολαρίων ἀπὸ τοῦ τερματισμοῦ τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, δισπιστώνει ὅτι ἡ λέξις «τεραστία» μόλις χαρακτηρίζει τὴν πραγματικότητα.

—ο—

Τὸ Ἰράκ εἶναι μία τῶν πλουσιωτέρων εἰς πετρέλαια χωρῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Τὰ σπουδαιότερα φρέστα εύρισκονται εἰς τὸ Κιρκούκ, εἰς τὸ βόρειον τμῆμα τῆς χώρας, καὶ τὰ διμέσως μετ' αὐτὰ εἰς τὴν Βασσόραν εἰς τὸ νότιον τμῆμα. Τέλος ὑπάρχουν φρέστα μικρᾶς ἀπόδοσεως εἰς τὴν Μοσσούλην, εἰς τὸ βορειοανατολικὸν τμῆμα. Τὸ πετρέλαιον τῶν βορείων τμημάτων διοχετεύεται διὰ πετρελαιοπρογωγῶν εἰς τὴν Μεσόγειον, μέσω Συρίας καὶ Λιβάνου καὶ τῶν πετρελαιοφόρων στρωμάτων τῆς Βασσόρας, εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον.

Ἡ συνολικὴ παραγωγὴ εἰς ἀκάθαρτον πετρέλαιον ἔφθασεν, κατὰ τὸ 1956, τὰ 650.000 βαρέλια ήμερησίως. Ἐφέτος ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπισκευὴ τῶν πετρελαιοπρογωγῶν ποὺ ἐβλάβησαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Σουέζ, καὶ τὴν 27ην Ιουνίου ἡ «Ιράκ Πετρόλεουμ Κόμπανυ» ἀνήγγειλεν, ὅτι τὸ πετρέλαιον διοχετεύετο καὶ πάλιν διὰ τῶν βορείων πετρελαιοπρογωγῶν, εἰς ρυθμὸν πεντακοσίων χιλιάδων βαρελίων τῆς ήμέραν.

Ἡ ήμερησία παραγωγὴ τοῦ Ἰράκ ήμετορεῖ νὰ φωτίσῃ τὰ 730.000 βαρέλια. Ὁ ὀριθμὸς αὐτὸς εἶναι ἀρκετός διὰ νὰ φωτίσῃ πλήρως τὰ ἑξελισσόμενα εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν γεγονότα.

—ο—

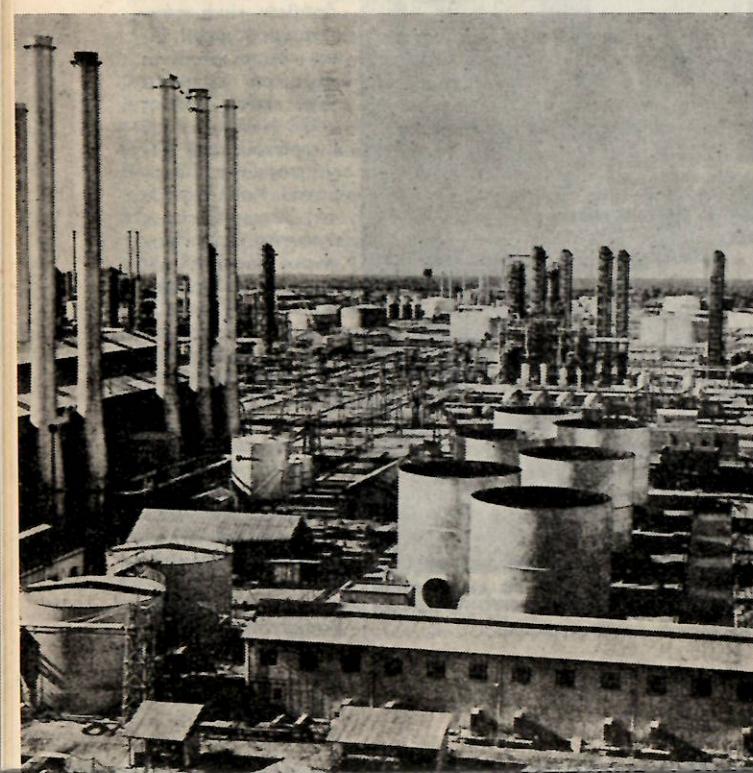
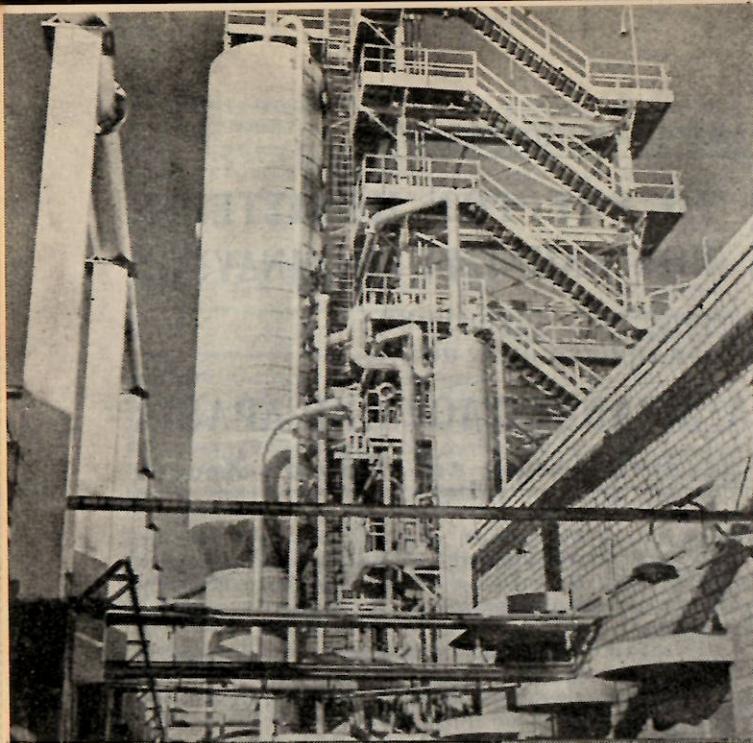
Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἔξι Ἰράκ πετρελαίων λαμβάνει τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν Δυτικήν Εύρωπην, κυρίως δὲ πρὸς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν. Ἀλλὰ ἡ Μέση Ἀνατολή, ὡς σύνολον, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἡ πετρελαιοδεξιανὴ δι' ὅλην τὴν Δυτικήν Εύρωπην. Αἱ εἰσαγωγαὶ πετρελαίων ἀπὸ μέρους τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ολλανδίας, τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, τῆς Σουηδίας, τοῦ Βελγίου, τοῦ Λουξεμβούργου, τῆς Δανίας καὶ τῆς Νορβηγίας, φθάνουν τὰ 2.800.000 βαρέλια τὴν ήμέραν.

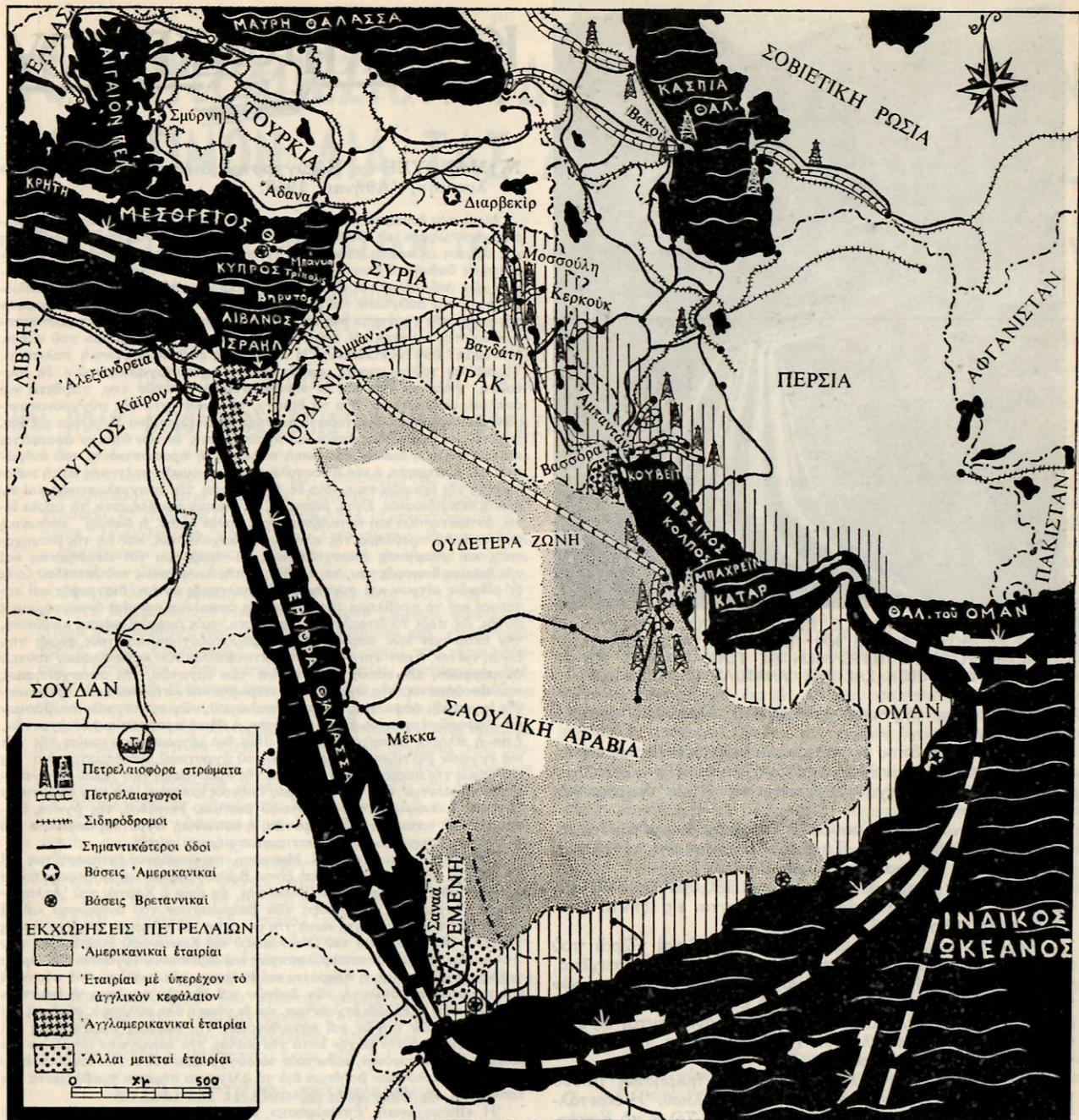
Μερικαὶ ἀπὸ τὰς χώρας αὐτὰς ἔξαρτῶνται πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὰ πετρέλαια αὐτά, παρ' ὅτι ἔξαρτῶνται ἄλλαι. Κατὰ τὸ 1955 ἐπὶ παραδείγματι, τελευταῖον ἔτος «νομιμότητος» τὰ ἔκ της Μέσης Ἀνατολῆς πετρέλαια ἐκάλυψαν τὰ 14% τῶν δλῶν ποσοτήτων πετρελαίου πού κατηναλώθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰ 22% τῶν καταναλωθεισῶν εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἡ Σουηδία διώρισε, διὰ τῶν ἔκ της Μέσης Ἀνατολῆς εἰσαγωγῶν της, καλύπτει τὰ 44% τῶν ἀναγκῶν της καὶ ἡ Δανία τὰ 37%.

—ο—

Είναι σύνηθες εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν νὰ κατηγοροῦνται

ΤΟ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΜΠΑΝΤΑΝ, ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΠΟΛΙΣ ΕΚ ΧΑΛΥΒΩΣ

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΟΠΟΥ ΔΙΕΣΑΓΕΤΑΙ Ο ΑΚΗΡΥΚΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΑΥΡΟΝ ΧΡΥΣΟΝ

ή Αγγλία και ή Αμερική ότι έχουν μονοπωλήσει τήν έκμετάλλευσιν τῶν πετρελαιοπηγῶν τοῦ Ίράκ. Είναι όμως άδικος η κατηγορία, διότι εἰς τήν έκμετάλλευσιν τῶν πετρελαίων, πού εύρισκονται κάτω ἀπὸ τήν ἄμμον, μετέχει εύρυτατα τὸ διεθνῆς κεφάλαιον.

Ἐπὶ παραδίγματι, η «Ιράκ Πετρόλεουμ Κόμπαν», ποὺ εἶναι ή κυρίως έκμεταλλευμένη τὰ πετρέλαια τοῦ Ίράκ έταιρία, ἐλέγχεται ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας έταιρίας πετρελαίων τοῦ κόσμου. Τὰ 95 % τοῦ μετοχικού της κεφαλαίου εἶναι διηρημένον εἰς τέσσαρα μερίδια, κατέχομενα, εἰς ποσοστὸν 23,75 % διὰ τὸ καθέν, ἀπὸ τὰς έταιρίας αὐτάς.

Τὴν μίαν δύμα των μεριδιούχων ἀποτελοῦν ή «Μπρίτις Πετρόλεουμ», τὴν ἄλλην ή «Ντάτσ Σέλλ», τὴν ἄλλην ή «Γαλλική Έταιρία Πετρελαίων», εἰς τὴν ὃποίαν ἔχει μεγάλα συμφέροντα

ἡ γαλλική κυβέρνησις. Τὴν τετάρτην δύμα ἀποτελοῦν η «Στάνταρ Οἴλ» τοῦ Νιού Τζέρσεϋ καὶ η «Μόμπιλ Οἴλ».

Τὰ ἀπομένοντα 5 % ἀνήκουν εἰς τὸ ίδρυμα Γκιούλμπενκιάν, τὰ ὁποῖα ἐκληροδοτήθησαν εἰς αὐτό, ἀπὸ τὸν ὀρμένιον τοῦτον μεγιστῶν τῶν πετρελαίων. Ή μόνη ἄλλη πετρελαιοπαραγωγός έταιροι μὲ κάποιαν σημασίαν, εἰς τὸ Ίράκ, εἶναι η «Χάνακιν Οἴλ Κόμπαν», παράρτημα τῆς «Μπρίτις Πετρόλεουμ».

Τὰ πετρέλαια τῆς Σαουδικής Αραβίας τελοῦν ὑπὸ τὴν έκμετάλλευσιν τῆς ἀμερικανικῆς έταιρίας «Αράμκο». Τὰ περιστάκα ὑπὸ τὴν έκμετάλλευσιν «κονσόρτσιουμ», εἰς τὸ ὅποιον μετέχουν η έταιρία πετρελαίων τῆς Περσικῆς κυβερνήσεως καὶ

ΟΙ ΤΕΡΑΣΤΙΟΙ ΕΙΣ ΜΗΚΟΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑΓΩΓΟΙ ΔΙΑΣΧΙΖΟΥΝ ΤΑΣ ΕΡΗΜΟΥΣ ΟΡΕΙΝΑΣ ΚΑΙ ΠΕΔΙΝΑΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ, ΔΙΑ ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΟΥΝ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΙΜΕΝΑΣ ΤΟΥ ΠΕΡΣΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ.

αἱ ἀμερικανική, ἀγγλική, γαλλική καὶ ὀλλανδική ἔταιρίαι πετρελαίων.

Εἰς τὸ Κουβέϊτ, ὅπου τὸ πετρέλαιο ἀναβλύζει ὀλονὲν περιστότερον, ὅσον εἰς κανὲν ἄλλο σημεῖον τῆς γῆς, ἡ δὲ ἐκμετάλλευσις τῶν πετρελαιοπηγῶν εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ἀμερικανικάς καὶ ἀγγλικάς.

Ἡ παραγωγὴ τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας ἀνέρχεται ἡμερησίως εἰς 928.000 βαρέλια. Τὰ ἀποθέματά της ὑπολογίζονται ἐν συνόλῳ εἰς 45 δισεκατομμύρια βαρέλια !

Τὸ Κουβέϊτ παράγει ἡμερησίως 1.380.000 βαρέλια πετρελαίου. Τὰ ἀποθέματά του ὑπολογίζονται εἰς ἑξήντα δισεκατομμύρια βαρέλιων !

Ἄλλὰ ὑπάρχουν καὶ μερικαὶ ἄλλαι ἀραβικαὶ χῶραι ποὺ παράγουν καὶ αὐταὶ πετρέλαιον, ὅπως καὶ μερικά σεῖχᾶτα, περὶ τῶν ὁποίων ἔγινεν ἡδη λόγος ἀνωτέρω. Μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνεται καὶ τὸ Μπαχρέϊν, τὸ ὅποιον παράγει 40.000 βαρέλια ἡμερησίως. Τὰ ἀποθέματά του ἀνέρχονται εἰς 200.000.000 βαρέλια πετρελαίου. Ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν πηγῶν γίνεται ἀπὸ Ἀμερικανούς.

Ἡ λεγομένη Οὔδετέρα Ζώνη παράγει ἡμερησίως 70.000 βαρέλια καὶ ἔχει ἀποθέματα 5.000.000 βαρελίων. Ἡ ἐκμετάλλευσις γίνεται καὶ αὐτὴ ἀπὸ Ἀμερικανούς. Τέλος τὸ Κατάρ, τοῦ ὅποιου τὰ πετρέλαια ἐκμεταλλεύονται Ἀμερικανοί, Ἀγγλοι, Γάλλοι, Όλλανδοι καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἄλλων ἔθνη-κοτήτων, παράγει 187.000 βαρέλια καὶ ἔχει ἀποθέματα 1.750.000 βαρέλια.

Ὦς πρὸς τὴν Περσίαν αὗτη παράγει ἡμερησίως 883.000 βαρέλια καὶ ἔχει ἀποθέματα 32 δισεκατομμύρια βαρελίων πετρελαίου.

Ἡ ὑπαρξίς αὐτῶν τῶν πετρελαίων ηὕξησε τὴν σημασίαν τῆς ὀλης περιοχῆς, ποὺ ἦτο ἡδη στρατηγικῶς ζωτική, λόγω τῆς γεωγραφικῆς της θέσεως, ὡς ἐνὸς εἰδους ἐπιγείου γεφύρας μεταξὺ Εὐρώπης, Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας. Ἐνας λόγος ποὺ ἔχασαν οἱ Γερμανοὶ τὸν πόλεμον, ἦτο καὶ τὸ ὅτι δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀποσπάσουν τὴν Μέσην Ἀνατολὴν μὲ τὰ πετρέλαιά της.

Αὕτα, ὡς μία κατατοπιστικὴ εἰκὼν τῶν διαδραματιζομένων γεγονότων εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν.

ΧΡ. ΕΜ. ΑΓΓΕΛΟΜΑΤΗΣ